

גדיש (2017)	איזנרייך (2020)	
<p>נימוקים: שוויין בשפה יוביל לשוויין בחברה. העמדה הרווחת שהאקדמיה תפעל לשוויין מגדרי של העברית וכך יהיה שוויין מגדרי בשפה, ותחול התקדמות במקומן של הנשים בחברה.</p>	<p>עמדה: בעד הדרישה לפעול באופן מכוון למען שפה שוויונית. כללים המדירים א.נשים הם לא טובים ודינם להשתנות. נימוקים: כל האמצעים הלשוניים כשרים. צורת "זכר סתמי" לנקבה גורמת להדרה לשונית של נשים, נערוות וילדות מן השפה ובכך תורמת להדרתן מן החברה. אי התאמה בין צורת הפנייה ובין המגדר שלנו צורמת, מקוממת ומעוררת הרגשה של זלזול והדרה, ולבסוף גם פוגעת במסר ובחוויה הרגשית שהמוענים מבקשים ליצור. נמצא כי במדינות שבהן השפה היא בעלת מין דקדוקי, יש פחות שוויין בין נשים לגברים (בייחוד בתחום הכלכלה). יש קשר בין השפה ובין מידת האי שוויין המגדרי בחברה. ההדרה הלשונית מהווה מחסום בדרך לשוויין מגדרי. שוויין צריך לבוא לידי ביטוי גם בשפה, ככל שיש יותר שוויין לנשים בפועל הוא יתבטא גם בשפה. חוק שוויין ההזדמנויות בעבודה, למשל, מכיר בהשפעה של השפה על המציאות, ולכן מחייב ניסוח שווייני של מודעות דרושים/דרושות. נוסח הפנייה חשוב לא רק מבחינה סמלית, אלא יש לו גם השפעה על הישגים, עמדות, תפיסות ומעשים. אופן הפנייה משפיע על חיי נמענים ונמענות – יוצר הבדלים מגדריים בהתנהגות, בתפיסת העצמי ובמעשים. במבחינים שנוסחו בלשון נקבה היו הישגיהן של הנשים גבוהים יותר בהשוואה להישגיהן במבחינים שנוסחו בלשון זכר. (ע"פ מחקרים) כל פנייה סתמית בלשון זכר מאלצת נשים לתהות – האם הפנייה מיועדת גם לנו? אי התאמה בצורת הפנייה יוצר "מצבים מגוחכים" כמו תיאור של פעולות פיזיולוגיות נשיות בלשון זכר. ברחבי העולם כבר מכירים בהשלכות של האפליה בשפה על החברה ונוקטים צעדים של ממש כדי לצמצמה. העמדה הרווחת שהאקדמיה תפעל לשוויין מגדרי של העברית וכך יהיה שוויין מגדרי בשפה, ותחול התקדמות במקומן של הנשים בחברה.</p>	<p>בעד הדרישה לפעול באופן מכוון למען שפה שוויונית יותר</p>
<p>עמדה: נגד הדרישה לפעול באופן מכוון למען שפה שוויונית יותר. מה שיקרה בלשון לא יבוא ולא יכול לבוא מתוך החלטה ממסדית השינויים יצמחו מתוך דוברי השפה. נימוקים: בשפה שלנו המין הדקדוקי קיים בכל. העברית, כמו כל הלשונות הטבעיות בעולם, מתפתחת מתוך שלבים מוקדמים שלה, לפי חוקיות פנימית שירשו הדוברים מהוריהם. הלשון הסתמית בעברית היא לשון זכר בעברית אין דרך להתחמק מציון המין. מי שמבקש להכפיל את הצורות יתעייף עד מהרה / ומי שמבקשת לפנות פעם בלשון נקבה ופעם בלשון זכר לא תחזיק מעמד לאורך זמן /ומכל מקום אי אפשר לכפות פתרון כזה על הציבור. סימון המגדר הכפול, כגון "כותבותים", "הסן", "א.נשים", "ובמקביל החל שימוש בצורות נקבה המכוונות גם לזכרים, הוא סוג של המצאות מהמצאות שונות. המגמה שלפיה מדגישים את צורות הנקבה מובילה בהכרח להדגשת ההדרה במקום לצמצמה. ספק אם מישוה יכול להוכיח ששוויין מגדרי בשפה מקדם את מקומן של הנשים בחברה. קיים פתרון שהחל במקורות – שימוש בלשון רבים לשני המינים.</p>	<p>עמדה: לא לפי דרכה של העברית השינויים יצמחו מתוך דוברי השפה נימוקים: בשפה שלנו המין הדקדוקי קיים בכל הלשון הסתמית בעברית היא לשון זכר. לא ניתן לנטרל את המין הדקדוקי בעברית</p>	<p>נגד הדרישה לפעול באופן מכוון למען שפה שוויונית יותר</p>